

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний університет «Одеська юридична академія»

**ЄВРОПЕЙСЬКІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ ВИМІР
В УМОВАХ ВОЄННИХ ВИКЛИКІВ**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції

Одеса, 26 квітня 2024 року

Одеса
«Фенікс»
2024

УДК 005.332.2(4):316.42(477)“364”“20”(062.552)
Є 24

*Рекомендовано до друку вченою радою
Національного університету «Одеська юридична академія»
(протокол № 8 від 15.05.2024 р.)*

За загальною редакцією **С. В. Ківалова**

Відповідальний за випуск **М. Р. Аракелян**

Є 24 **Європейські орієнтири розвитку України: науково-практичний вимір в умовах воєнних викликів** : матеріали Міжнар.наук.-практ. конф. (Одеса, 26 квітня 2024 р.) / за заг. ред. С. В. Ківалова. – Одеса : Фенікс, 2024. – 1000 с.
ISBN 978-617-8430-05-4

У збірнику відображено наукові напрацювання вчених, практиків, військовослужбовців у теоретичній та емпіричній площині у сферах філософських основ, загальної теорії та історичних досліджень держави і права, актуальних проблем світових соціально-політичних процесів, соціології та психології в умовах повномасштабного військового вторгнення. Висвітлено питання загроз національній безпеці в їх конституційному вимірі у рамках міжнародного та європейського права, трудового права та права соціального забезпечення, земельного, аграрного та екологічного права, пов'язані з функціонуванням економіки та підприємництва в умовах європейського вибору України. Розглянуто проблеми інформатизації та цифровізації суспільства, захисту інформації та кібербезпеки в умовах військового вторгнення, питання методики викладання іноземних мов, теорії та практики перекладу, проблеми лінгвістики та журналістики. Відображено наукові напрацювання у сферах адміністративного права та процесу, фінансового, морського та митного права, організації та вдосконалення судоустрою, прокуратури, інших правоохоронних органів, адвокатури. Висвітлено питання кримінального права, кримінально-процесуальних аспектів кримінального провадження та кримінологічних особливостей протидії злочинності в умовах воєнного стану, криміналістики, судової експертизи, психології та медицини у забезпеченні судочинства, цивільного та сімейного права, інтелектуальної власності та патентної юстиції, цивільного судочинства, господарського права та процесу. Розглянуто актуальні питання діяльності сучасних бібліотек у закладах вищої освіти, фізичної підготовки здобувачів вищої освіти.

Збірник розраховано на наукових і науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, практичних працівників у сферах юридичної, економічної, соціологічної, політологічної, психологічної, філологічної наук, журналістики та кібербезпеки тощо.

УДК 005.332.2(4):316.42(477)»364»»20»(062.552)

Матеріали видано в авторській редакції

ISBN 978-617-8430-05-4

© НУ «Одеська юридична академія, 2024
© Автори статей, 2024

Зміст

ПРИВІТАННЯ ПРЕЗИДЕНТА НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ «ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ» АКАДЕМІКА С. В. КІВАЛОВА.....	22
---	----

СЕКЦІЯ 1. ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА ТА ПРОЦЕСУ, ФІНАНСОВОГО ПРАВА

<i>Ківалов Сергій Васильович</i> СПІВВІДНОШЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОВИХ ЗАХОДІВ ІЗ СУМІЖНИМИ КАТЕГОРІЯМИ.....	24
<i>Тодошак Олег Володимирович</i> ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ ЗА ЯКІСТЬ ОСВІТИ (НА ПРИКЛАДІ НУ «ОЮА»).....	26
<i>Біла-Тіунова Любов Романівна</i> ОКОЕМІ АСПЕКТИ ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗА АДМІНІСТРАТИВНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ.....	29
<i>Білоус-Осін Тетяна Ігорівна</i> ПРАВОВА ПРИРОДА АДМІНІСТРАТИВНИХ СТЯГНЕНЬ.....	32
<i>Голоядова Тетяна Олексіївна</i> ПРАВОВІ АСПЕКТИ ОСКАРЖЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПОДАТКОВИХ ПЕРЕВІРОК В УМОВАХ ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ	34
<i>Даниленко-Негара Юлія Сергіївна</i> ЩОДО ПИТАННЯ ЕТИЧНИХ СТАНДАРТІВ ПОВЕДІНКИ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ В УМОВАХ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	36
<i>Закаленко Олена Василівна</i> ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ ЕФЕКТИВНОГО СУДОВОГО ЗАХИСТУ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ	38
<i>Козачук Діана Анатоліївна</i> МОРАЛЬНІ ЗАОХОЧЕННЯ ЯК МЕТОД СТИМУЛЮВАННЯ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ.....	41
<i>Маслова Яна Іванівна</i> ОКРЕМІ АСПЕКТИ КОМПЕТЕНЦІЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО АГЕНТСТВА З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ	44
<i>Негара Родіон Віталійович</i> ПОСАДОВІ ОСОБИ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА В АНТИКОРУПЦІЙНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ	46
<i>Неугодніков Андрій Олександрович</i> ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	48
<i>Осадчий Анатолій Юрійович</i> ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ МІСЦЯ НОРМ, ЯКІ ВСТАНОВЛЮЮТЬ АДМІНІСТРАТИВНІ ПРОЦЕДУРИ, В СИСТЕМІ ПРАВА	50
<i>Панфілов Олег Євгенович</i> ПРАВОВІ АСПЕКТИ ОПОДАТКУВАННЯ ІТ-КОМПАНІЙ.....	52
<i>Сандул Яна Миколаївна</i> НАЧАСНІ ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ СТРУКТУРИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ.....	55
<i>Сідор Михайло Іванович</i> БЮДЖЕТНА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ В УКРАЇНІ	56
<i>Слободянюк Марина Анатоліївна</i> ПУБЛІЧНІ ПОСЛУГИ, ЩО НАДАЮТЬСЯ ОРГАНАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	59
<i>Стрельников Андрій Вікторович</i> ПРОБЛЕМИ ВІДНЕСЕННЯ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ДО СУБ'ЄКТІВ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	61
<i>Фролова Євгенія Ігорівна</i> ЩОДО СУТНОСТІ ЗАХОДІВ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРИМУСУ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ.....	63
<i>Манчул Марія-Діана Дмитрівна</i> НАУКОВІ ПОГЛЯДИ НА ПРАВОВУ ПРИРОДУ ФОНДУ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ДЛЯ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ ...	66
<i>Назарчук Анастасія Валеріївна</i> ДО ПИТАННЯ СУТНІСНО-ПОНЯТІЙНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ.....	68
НЕОДНОРІДНІСТЬ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ СУБ'ЄКТНОСТІ ОЦІНЮВАЧІВ ТА ЕКСПЕРТІВ	70
<i>Новак Анастасія Олександрівна</i> ПРОБЛЕМИ ДОСУДОВОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ ПУБЛІЧНО-ПРАВОВОГО СПОРУ	73
<i>Піть Ігор Юрійович</i> ПРОБЛЕМА ОКРЕСЛЕННЯ СУБ'ЄКТНОГО СКЛАДУ ВІЙСЬКОВИХ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ....	75
<i>Пономаренко Віталій Віталійович</i> НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ЯК РОЗПОРЯДНИК БЮДЖЕТНИХ КОШТІВ	78

адміністрування», «правові технології публічного адміністрування» через звернення уваги на їх визначення. Відповідно: формою публічного адміністрування є зовнішні прояви конкретних дій, які здійснюються суб'єктами публічного адміністрування в рамках їх компетенції для реалізації поставлених перед ними завдань та функцій; інструментами – є сукупність способів, прийомів та методів, які застосовуються уповноваженими суб'єктами для упорядкування суспільних відносин, зміст яких спрямовано на досягнення публічних інтересів; правовими технологіями – є сукупність нормативно встановлених способів забезпечення мети публічного адміністрування; адміністративні правові заходи є різновидом правових заходів, що спрямовані на якісне забезпечення правового регулювання певної сфери суспільних відносин та досягнення мети управлінсько-розпорядчого впливу суб'єктами публічної адміністрації і які зовнішньо виражені у сукупності формально визначених у законодавстві дій.

У результаті можна припустити, що суб'єкт публічної адміністрації функціонує у визначеній формі (правовій чи неправовій) через застосування визначених інструментів (прийняття нормативних актів та адміністративних актів, укладення адміністративних договорів), які передбачають необхідні адміністративні правові заходи (заходи примусу, заходи заохочення), що реалізуються у визначеній спосіб (правова технологія).

Окремо слід зазначити, що методи адміністративно-правового регулювання, а також принципи, джерела й інші інститути адміністративного права формують внутрішню структуру адміністративних правових заходів та можуть варіюватися у залежності від виду адміністративних правових заходів.

Список використаних джерел

1. Про адміністративну процедуру : Закон України від 17.02.2022 р. № 2073. Дата оновлення: 01.01.2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text> (дата звернення 16.01.2024).
2. Яковлев І. П. Форми і методи публічного адміністрування у державній митній справі : дис. ... канд. юрид. наук. Одеса, 2016. 224 с.
3. Біла В. Р. Правові форми публічного адміністрування в Україні : дис. ... д-ра юрид. наук. Київ, 2020. 431 с.
4. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / за ред. В. Галунька, О. Проторової. 3-тє вид. Київ : Акад. адмін.-прав. наук, 2020. 466 с.

Ключові слова: адміністративні правові заходи, суб'єкт публічної адміністрації, інструмент, правова технологія, правова форма.

Keywords: administrative legal measures, subject of public administration, tool, legal technology, legal form.

Тодощак Олег Володимирович

*Національний університет «Одеська юридична академія», ректор,
професор кафедри державно-правових дисциплін Міжнародного гуманітарного університету,
кандидат юридичних наук, доцент*

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ ЗА ЯКІСТЬ ОСВІТИ (НА ПРИКЛАДІ НУ «ОЮА»)

Сучасний розвиток вищої освіти в Європі ґрунтується на системному підвищенні якості й досконалості процесів викладання і навчання. Успішність закладів вищої освіти формується із декількох важливих взаємообумовлених компонентів: спеціалізація, матеріальна база, компетентність науково-педагогічного персоналу. Стабільний розвиток закладу вищої освіти за умови підтримання зазначених компонентів здатні сформувати унікальний бренд, чия впізнаваність і самодостатність стає перевагою у сфері надання освітніх послуг, але, при

цьому, вимагає і додаткових зусиль щодо підтримання, в першу чергу, за рахунок підвищення власної відповідальності закладу за якість цих послуг.

Відповідальність університету за якість освіти є складним питанням. Цілком очевидною є вагома позитивна відповідальність закладу, зважаючи на те, що він, виконуючи важливу соціальну місію, має створити умови завдяки яким гарантується висока якість освіти. Така відповідальність реалізується університетом як автономним утворенням у напрямках організаційної, фінансової, кадрової та академічної самостійності [1, с. 113]. Зокрема, університет гарантує створення сприятливих умов для навчання, включаючи доступ до необхідних ресурсів й інфраструктури, що охоплює бібліотечні фонди, лабораторії, інформаційні технології та інше обладнання, необхідне для належної освіти.

Згідно Статуту Національного університету «Одеська юридична академія» (далі – НУ «ОЮА») [2], позитивна відповідальність університету гарантується дотриманням принципів: 1) професійності; 2) інноваційності; 3) прозорості; 4) відкритості; 5) гнучкості; 6) солідарності. Так, професійність визначає реалізацію покладених завдань на професійній основі, з залученням кваліфікованих кадрів як для освітньої, наукової, інноваційної діяльності, так і адміністративної, господарської діяльності, інформаційного супроводження тощо. Інноваційність згідно Статуту є одним із пріоритетних орієнтирів, який визначає розвиток кожного із напрямків діяльності НУ «ОЮА». Вона реалізується шляхом впровадження новітніх розробок, в тому числі, шляхом створення наукових і технологічних парків як форми інтеграції різних напрямків діяльності НУ «ОЮА», ефективністю методик викладання тощо. Прозорість і відкритість гарантується дотриманням демократичних процедур, в тому числі громадського контролю, діяльності Наглядової ради НУ «ОЮА» [3], конкурсів на заміщення посад [4], звітуванням з фінансових питань і з питань виконання умов колективного договору, оприлюдненням кошторисів, формуванням й актуалізацією внутрішніх нормативних документів, які врегульовують основні аспекти діяльності. Гнучкість забезпечується постійним моніторингом змін на ринку праці, адаптацією суспільного запиту й провадженням освітніх, наукових, інноваційних процесів. НУ «ОЮА» демонструє слідування сучасним тенденціям, пропонуючи нові освітні програми (наприклад, впроваджено бакалаврські програми «Кібербезпека», «Інженерія програмного забезпечення», «Управління інноваційною діяльністю» тощо), а також забезпечує актуальність навчальних програм і курсів широкого спектру освітніх програм. Солідарність визначається спільною відповідальністю адміністрації й науково-педагогічного персоналу із широким залученням громадськості і студентів [2; 5].

Якість викладання є ключовим фактором у забезпеченні ефективності навчального процесу, тому саме її слід визнати центральним елементом відповідальності університету за якість освіти. НУ «ОЮА» впроваджено процедури добору висококваліфікованого викладацького складу, який не лише володіє професійними знаннями, але й має вміння ефективно комунікувати зі студентами, зацікавити їх і підтримувати активну навчальну атмосферу. Відповідно, важливим питанням є систематичне підвищення кваліфікації, моніторинг відповідності ліцензійним умовам діяльності. У 2021 р. в Україні був затверджений професійний стандарт «Викладачі закладів вищої освіти» [6], який визначає необхідні фахові компетентності для науково-педагогічних працівників. Це сприяє комплексному оцінюванню їхньої діяльності та допомагає забезпечувати відповідність освітніх послуг міжнародним стандартам якості. Згідно ст. 59 Закону України «Про вищу освіту», університети мають регулярно оцінювати професійну діяльність своїх науково-педагогічних працівників [7] (в НУ «ОЮА» здійснюється оприлюднення кадрового складу на офіційних веб-сайтах згідно з ліцензійними умовами [8], його регулярне оновлення). Впроваджений підхід сприяє підвищенню відповідальності працівників і стимулює до професійного зростання.

У своїй сукупності зазначені принципи засвідчують, що НУ «ОЮА» бере на себе повну відповідальність за якість освіти, прагнучи до постійного покращення і відповідаючи вимогам сучасного світу. Водночас, питання відповідальності університету було б неповним за

умови висвітлення лише відповідальності позитивної. Автономність університетів не є всеосяжною і держава, здійснюючи контроль за якістю освіти, встановлює також і заходи юридичної відповідальності.

Аналізуючи положення Закону України «Про вищу освіту» [7], можна зробити висновок, що абсолютна більшість юридичних санкцій за порушення вимог щодо якості освіти належить саме до спеціальних адміністративних санкцій. Так, Законом «Про вищу освіту», передбачено такі види стягнення: 1) звуження провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти (ч. 4 ст. 24; 2) анулювання ліцензії (ч. 5 ст. 24); 3) попередження про необхідність усунення виявлених в результаті постакредитаційного моніторингу порушень; 4) скасування рішення про інституційну акредитацію закладу вищої освіти (п. 3 ч. 3 ст. 25).

Цікавим є питання «академічної відповідальності». Цей термін використовується в нормативних актах, пов'язаних з академічною доброчесністю, і, виходячи із їхнього змісту, підстав та порядку застосування, цей вид відповідальності належить до дисциплінарної відповідальності науково-педагогічного персоналу університетів. Санкціями академічної відповідальності, передбаченими в НУ «ОЮА» є: 1) письмове попередження; 2) позбавлення почесних звань, відзнак, винагород, присуджених університетом; 3) виключення із членів дорадчих, колегіальних органів, робочих органів НУ «ОЮА» або обмеження прав на участь у роботі таких органів на певний термін [9].

Підсумовуючи викладене, слід наголосити, що університет слід визнати особливим суб'єктом юридичної відповідальності за забезпечення якості освіти, яка передбачає можливість застосування спеціальних адміністративних стягнень і персоніфікованих дисциплінарних стягнень. При цьому, позитивна відповідальність університету у сфері забезпечення якості освіти визначається ним самостійно, виходячи із завдань і принципів власної діяльності.

Список використаних джерел

1. Верденхофа О., Каленюк І., Цимбал Л. Параметри та моделі автономії університетів. *Міжнародна економічна політика*. 2018. № 1 (28). С. 109–127.
2. Статут Національного університету «Одеська юридична академія»: затв. наказом МОН України від 04.12.2020 р. № 1530. URL: <https://onua.edu.ua/ua/doc-admin-ukr/3671-ustav-natsionalnogo-universiteta-odesskaya-yuridicheskaya-akademiya-2>
3. Положення про наглядову раду: наказ НУ «ОЮА» від 12.10.2016 р. № 131-13. URL: <https://onua.edu.ua/ua/doc-admin-ukr/3628-polozhennia-pro-nahliadovu-radu-nu-oyua>
4. Положення про порядок проведення конкурсного відбору на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників НУ «ОЮА» та укладання з ними трудових договорів (контрактів): наказ НУ «ОЮА» від 04.07.2016 р. URL: <https://onua.edu.ua/ua/doc-admin-ukr/5404-polozhennya-pro-poryadok-provedennya-konkursnogo-vidboru-pri-zamishchenni-vakantnikh-posad-naukovo-pedagogichnikh-pratsivnikiv-nu-oyua-ta-ukladennya-z-nimi-trudovikh-dogovoriv-kontraktiv>
5. Положення про організацію освітнього процесу: наказ НУ «ОЮА» від 07.07.2023 р. № 1860-13. URL: <https://onua.edu.ua/ua/doc-education-ukr/7844-polozhennya-pro-organizatsiyu-osvitnogo-protsesu-v-nu-oua>
6. Про затвердження стандарту на групу професій «Викладачі закладів вищої освіти»: наказ Мва розвитку економіки, торгівлі та сіл. госпва України від 23.03.2021 р. № 610. URL: [https://mon.gov.ua/storage/app/media/pto/standarty/2021/03/25/Standart na hrupu profesiy_Vykladachi zakladiv vyshchoyi osvity_25.03.pdf](https://mon.gov.ua/storage/app/media/pto/standarty/2021/03/25/Standart%20na%20hrupu%20profesiy%20Vykladachi%20zakladiv%20vyshchoyi%20osvity_25.03.pdf)
7. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18?find=1&text=%D0%B7%D0%B0%D0%B1%D0%BE%D1%80%D0%BE%D0%BD+%23Text>
8. Кадровий склад закладу згідно з ліцензійними умовами. URL: <https://onua.edu.ua/ua/doc-admin-ukr/7704-kadrovij-sklad-zakladu-osviti-zgidno-z-litsenzijnimi-umovami>

9. Положення про дотримання академічної доброчесності: наказ НУ «ОЮА» від 09.01.2024 р. № 52-13. URL: <https://www.onua.edu.ua/ua/doc-education-ukr/4519->

Ключові слова: вища освіта, якість освіти контроль за якістю освіти, відповідальність, адміністративна відповідальність, дисциплінарна відповідальність.

Keywords: higher education, quality of education, control over the quality of education, responsibility, administrative liability, disciplinary liability.

Біла-Тіунова Любов Романівна

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
завідувач кафедри адміністративного і фінансового права,
доктор юридичних наук, професор*

ОКОЕМІ АСПЕКТИ ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗА АДМІНІСТРАТИВНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ

В умовах широкомасштабної агресії російської федерації проти України та необхідності захисту суверенітету і територіальної цілісності України особливого значення набувають питання забезпечення боєздатності Сил оборони у цілому та Збройних Сил України (далі – ЗСУ), зокрема, у тому числі й питання виконання військового обов’язку, зміцнення військової дисципліни та посилення морально-психологічного забезпечення ЗСУ. Вирішення цих питань є неможливим без створення належного організаційно-правового механізму реагування на всі випадки протиправної поведінки військовослужбовців, особливо в умовах бойових дій. Йдеться, насамперед, про нормативно-правове регулювання застосування юридичної відповідальності (адміністративної та дисциплінарної) до військовослужбовців за вчинення правопорушень, регламентованої адміністративним законодавством. Аналіз чинного адміністративного законодавства [1–4] та судової практики [5–7] дає підстави виокремити ряд проблемних питань, які потребують нагального як законодавчого, так і організаційно-інституційного вирішення.

По-перше, йдеться про докорінне переосмислення та концептуальне удосконалення чинного адміністративного законодавства (КУпАП) щодо окремих видів юридичної відповідальності військовослужбовців з огляду на те, що саме КУпАП передбачає нормативні, фактичні та процедурні (тільки для адміністративної відповідальності) підстави як адміністративної (ст. 15; глава 13-А «Адміністративні правопорушення, пов’язані з корупцією»; глава 13-Б «Військові адміністративні правопорушення»), так і дисциплінарної (ст. 15) відповідальності. Як вилається, у зв’язку із цим виникає необхідність: а) внести зміни до ст. 15 КУпАП щодо чіткого визначення переліку статей (а не складів проступків), за які передбачається адміністративна відповідальність; б) передбачити залежність адміністративного стягнення, що накладається на військовослужбовця, від: об’єктивної сторони – протиправної дії і протиправної бездіяльності; суб’єкта проступку – військовозобов’язаного/військовослужбовця і військової службової особи/командира/начальника; суб’єктивної сторони – умислу і необережності, та необхідність її запровадження з метою забезпечення принципів верховенства права, об’єктивності і справедливості щодо застосування адміністративних стягнень, їхньої ефективності та дієвості; в) усунути окремі розбіжності між статтями КУпАП, зокрема між ст. 32-1 КУпАП, яка визначає, що «арешт з утриманням на гауптвахті встановлюється і застосовується лише у виключних випадках за окремі види військових адміністративних правопорушень» і ст. ст. 172-10 – 172-20 КУпАП, які передбачають арешт за всі без винятку військові адміністративні проступки (а не окремі види).